

Platon scrie în Legile, VIII, 804 d,e: „știu că în jurul Pontului se află o mulțime nenumărată de femei, care se numesc sarmatide și cărora li s-a rânduit, ca și bărbaților, să ia parte nu numai la călărie, ci și la mânuirea arcurilor și a celorlalte arme, exerciții pe care le fac și ele deopotrivă cu bărbații” (FHDr, pag. 103). În Apian, XCII., <despre> Mitridate 69, 291 scrie: „îi veni ră într-ajutor calibii, armenii, scitii, taurii, aheii, heniobii, leucosirii și câți stăpânesc regiunea râului Termodont, numită ținutul amazoanelor”.

Filostrat istorisește o poveste uimitoare (FHDr I, pag. 663; pag. 659...661; 665...667): „Pe amazone, despre care unii poeți scriu că ar fi venit la Troia să lupte cu Ahile, acestea nu le-a omorât în Troia. Nu știu cum se poate crede că după ce Priam s-a luptat cu amazonele pentru frigieni, în timpul lui Mygdon, ele au venit mai apoi în ajutorul Troiei... Părerea mea că Ahile a nimicit oștirile lor puternice chiar în insulă... „În Pont se află o singură insulă, așezată mai mult spre coasta ospitalieră pe care o ai la stânga când intri în Pont. E lungă de treizeci de stadii și lată nu mai mult de patru. Arbori cresc acolo: plop albi, ulmi și alții -cum se întâmplă-, iar cei din jurul templului sunt sădiți în rândul al. Templul e așezat spre lacul Meotic, care, ca și Pontul își trimite valurile spre el...Lângă țărmul neospitalier al Pontului, pe unde se întind munții Tauriei, se spune că locuiesc așa-zisele amazone... să-ți povestesc despre isprava pe care au săvârșit-o ele pe insula și cum au murit, căci și aceste ni le-a istorisit Protesilaus.

Corăbieri și constructori de nave... fiind prinși de ele...fiind dezlegați și ajunși sub stăpânirea lor, aceștia prinseră să vorbească limba amazoanelor... într-o primăvară ridicară ancora de la gura Termodontului și se îndreptară spre templu...întâi porunciră străinilor veniți din Helespont să taie arborii, care împodobeau de jur-împrejur templul...Amazonele strânseseră frâiele, dădură pinteni iepelor și se năpustiră spre templu. Ahile le privi pătrunzător și cumplit... lepele se ridicară în două picioare, socotind pe femei o povară cudadă și de prisos...Se făcură ca niște fiare... și își zbîrliră urechile ca leii cei năprasnici... Săturate de carne omenească, alergau prin insula, căci erau înnebunite, pline de sânge...”

Scris de Valentin-Claudiu I. DOBRE și Gheorghița N. Dobre din surse scrise și internet